

Anonimizuota versija

Vertimas

C-141/24 – 1

Byla C-141/24

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2024 m. vasario 23 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Tribunal judiciaire de Nanterre (Prancūzija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2024 m. sausio 10 d.

Pareiškėjas:

TJ

Atsakovas:

Direction régionale des finances publiques d'Ile de France et de Paris

TRIBUNAL
JUDICIAIRE DE
NANTERRE
(NANTERO
PIRMOSIOS
INSTANCIJOS
TEISMAS)

■

PAREIŠKĖJAS

CIVILINIŲ BYLŲ
SKYRIUS

1-oji kolegija

SPRENDIMAS,

TJ

<...>

92100, BOULOGNE - BILLANCOURT

PRIIMTAS

2024 m. sausio 10 d. <...>

<...>

ATSAKOVAS

**DIRECTION RÉGIONALE DES FINANCES
PUBLIQUES D'IDF DE FRANCE ET DE PARIS
(IL DE FRANSO IR PARYŽIAUS VIEŠŪJŲ
FINANSŲ REGIONINIS DIREKTORATAS)**

<...>

75075 PARIS CEDEX 02

<...>

BYLOS APLINKYBĖS

1 2019 m. gruodžio 19 d. raštu *Direction régionale des finances publiques d'Ile-de-France et de Paris*, remdamasis *Livre des procédures fiscales* (Mokestinių procedūrų kodeksas) L.23 C straipsniu, išsiuntė TJ prašymą pateikti informaciją ir įrodymus, susijusius su lėšomis, laikomomis užsienyje – dviejose Liuksemburge esančiame banke UBS atidarytose banko sąskaitose <...>, už 2010–2014 m. laikotarpį.

TJ atsakė 2020 m. vasario 20 d. raštu, kuriame pateikė informacijos apie savo padėtį.

2 2020 m. kovo 13 d. raštu *Direction régionale des finances publiques d'Ile-de-France et de Paris*, manydamas, kad šis atsakymas yra nepakankamas, paragino pareiškėją pateikti prašomus paaiškinimus per 30 dienų nuo šio rašto gavimo dienos <...> [nereikšminga informacija].

3 2020 m. spalio 5 d. raštu *Direction régionale des finances publiques d'Ile-de-France et de Paris* pagal *Code général des impôts* (Bendrasis mokesčių kodeksas) 755 straipsnį pateikė pasiūlymą dėl koregavimo, kuriame nurodyta 1 147 856 EUR suma, t. y. bendrą didžiausią lėšų likutį minėtose dviejose banke *UBS Luxembourg* atidarytose sąskaitose 2010–2014 m. laikotarpiu, būtent 2010 m. gruodžio 31 d., apmokestinti 60 % tarifo mokesčiu.

2020 m. spalio 13 d. raštu TJ pateikė įvairius dokumentus ir įrašus, gautus iš banko *UBS Luxembourg*, bandydamas pateisinti nagrinėjamų lėšų įgijimą laikotarpiu, kurio senaties terminas suėjęs.

4 2020 m. lapkričio 12 d. atsakyme *Direction régionale des finances publiques d'Ile-de-France et de Paris* paliko galioti priminimą, apie kurį buvo pranešta, manydamas, kad nors šios lėšos galėjo būti įgytos per laikotarpį, kurio senaties terminas suėjęs, turėjo būti įrodyta jų kilmė.

2020 m. gruodžio 15 d. buvo nurodyta papildomai sumokėti 688 714 EUR pagrindinę paveldėjimo mokesčio sumą.

- 5 2020 m. gruodžio 30 d. TJ pateikė skundą, jį 2020 m. birželio 30 d. mokesčių administratorius nusprendė atmesti.
- 6 2021 m. liepos 26 d. buvo išduotas naujas pranešimas apie mokėtiną mokesį dėl tos pačios pagrindinės paveldėjimo mokesčio sumos (688 714 EUR).
- 7 Gavęs 2021 m. rugpjūčio 9 d. antstolio aktą, TJ kreipėsi į *Tribunal judiciaire de Nanterre* (Nantero pirmosios instancijos teismas), prašydamas panaikinti *Direction régionale des finances publiques d'Ile-de-France et de Paris* 2020 m. birželio 30 d. sprendimą atmesti skundą ir visiškai atleisti nuo prašomo sumokėti 688 714 EUR paveldėjimo mokesčio, taip pat nuo bet kokių delspinigių, papildomų mokesčių ir baudų mokėjimo.
- 8 **Pateikdamas naujausius reikalavimus, apie kuriuos 2022 m. spalio 10 d. buvo pranešta *Direction régionale des finances publiques d'Ile-de-France et de Paris*, TJ prašo teismo:**

visų pirma

- panaikinti 2020 m. birželio 30 d. *Direction régionale des finances publiques d'Ile-de-France et de Paris* sprendimą atmesti skundą,
- nurodyti atleisti nuo visos prašomo sumokėti 688 714 EUR paveldėjimo mokesčio sumos, taip pat bet kokių delspinigių, papildomų mokesčių ir baudų mokėjimo,

nepatenkinus šių reikalavimų, jeigu liktų abejonių dėl Mokesčių procedūrų kodekso L.23 C straipsnio ir Bendrojo mokesčių kodekso 755 straipsnio atitikties Sąjungos teisei,

- <...> [prašymas pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą, suformuluotą panašiai į rezoliucinėje dalyje pateiktą pirmąjį klausimą],
- nurodyti laikinai vykdyti teismo sprendimą,

nepatenkinus ir šių reikalavimų, jeigu teismas visiškai ar iš dalies patvirtintų ginčijamą apmokestinimą,

- neleisti laikinai vykdyti sprendimo, kuris bus priimtas pagal Civilinio proceso kodekso 514-1 straipsnį, kad pareiškėjui nebūtų padaryta didelės ir nepataisomos žalos, kol jo iškeltas teisės klausimas nebus išspręstas paskutinėje instancijoje,

bet kuriuo atveju

– priteisti iš *Direction régionale des finances publiques d’Ile-de-France et de Paris* 10 000 EUR pagal Civilinio proceso kodekso 700 straipsnį ir visas bylinėjimosi išlaidas.

- 9 TJ teigia, kad mokesčių administratoriaus sprendimu atmesti jo skundą pažeidžiama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 63 straipsnio 1 dalyje garantuojama kapitalo judėjimo laisvė ir jis vien dėl to turi būti panaikintas.

Grįsdamas šį reikalavimą jis remiasi 2022 m. sausio 27 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu (ESTT, 2022 m. sausio 27 d., byla C-788/19), pagal kurį Ispanijos mokesčių teisės nuostata, kurią jis laiko panašia į Mokestinių procedūrų kodekso L.23 C straipsnyje ir Bendrojo mokesčių kodekso 755 straipsnyje numatytas nuostatas, buvo pripažinta prieštaraujanti kapitalo judėjimo laisvei, nes pagal jas *de facto* neribotai atidedamas mokesčių administratoriaus veiksmų dėl sumų, laikomų užsienyje atidarytoje nedeklaruotoje banko sąskaitoje, senaties terminas.

Jis tvirtina, kad mokesčių administratorius, laikydamasis nuostatos „*baudžiamąjį apmokestinimą*“ 60 % tarifo mokesčiu taikyti lėšoms, įgytoms daugiau nei prieš dešimt metų iki patikrinimo atlikimo, motyvuodamas tuo, kad jam nepakanka pateikto šių lėšų kilmės ir įgijimo būdo įrodymo, nepaiso Mokestinių procedūrų kodekso L.181-0 A straipsnyje numatyto dešimties metų senaties termino, kurį nustatant jau nukrypta nuo bendrojo trejų metų mokesčių senaties termino, skaičiuojamo nuo akto įregistravimo, nors nei Mokestinių procedūrų kodekso L.23 C straipsnyje, nei Bendrojo mokesčių kodekso 755 straipsnyje nenumatyta, kad Mokestinių procedūrų kodekso L.23 C straipsnyje nurodytas konkretaus apmokestinimo atvejis yra minėtų senaties taisyklių išimtis.

Galiausiai jis nurodo, kad nagrinėjamu atveju aptariamas lėšas jis įgijo prieš 30 metų, kai gyveno Sakartvele, ir kad šiuo metu akivaizdžiai neįmanoma rasti banko duomenų apie jo veiklą Sakartvele iki 1991 m., turint omenyje, pirma, nagrinėjamų faktinių aplinkybių senumą ir, antra, šioje valstybėje buvusį politinį ir administracinį chaosą po Berlyno sienos griūties 1989 m. Šiomis aplinkybėmis reikalavimas įrodyti prieš daugiau nei trisdešimt metų įgytų sumų kilmę, jo nuomone, prilygsta paprasčiausiam mokesčių mokėtojo teisės į gynybą paneigimui.

Taigi TJ mano, kad tuo atveju, jei teismui liktų abejonių dėl Mokestinių procedūrų kodekso L.23 C straipsnio ir Bendrojo mokesčių kodekso 755 straipsnio atitikties ES teisei, būtina pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą šiuo klausimu.

- 10 **Naujausiuose reikalavimuose, apie kuriuos TJ pranešta 2023 m. vasario 3 d., *Direction régionale des finances publiques d’Ile-de-France et de Paris* teismo prašo:**

– atmesti visus TJ reikalavimus,

- patvirtinti papildomą apmokestinimą,
- patvirtinti 2021 m. birželio 30 d. sprendimą dėl atmetimo,
- priteisti iš TJ šioje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas.

11 Mokesčių administratorius pirmiausia primena, kad Mokestinių procedūrų kodekso L.23 C straipsnyje numatyta procedūra yra kovos su sukčiavimu mokesčių srityje tikslo – bendrojo intereso tikslo, kurį *Conseil constitutionnel* (Konstitucinė Taryba) pripažino konstituciniu, – dalis. Taigi ja siekiama paskatinti mokesčių mokėtojus vykdyti deklaratyvią pareigą ir įrodyti administratoriui savo skaidrumą, siekiant prisidėti prie didesnio mokesčio pilietiškumo. Jis taip pat pažymi, kad ši procedūra nėra sankcija ar bausmė, nes ja siekiama tik nustatyti ir apskaičiuoti mokesčių.

Antra, jis teigia, kad iš kartu aiškinamų Bendrojo mokesčių kodekso 755 straipsnio ir Mokestinių procedūrų kodekso 71 straipsnio nuostatų matyti, jog neatlygintinai gauto turto perleidimo mokesčio, nurodyto pirmajame iš šių teisės aktų, atveju apmokestinamasis įvykis yra atsakymo nepateikimas arba nepakankamas atsakymas į Mokestinių procedūrų kodekso L.23 C straipsnyje numatytus prašymus per tame pačiame straipsnyje numatytą terminą pateikti informaciją ar įrodymus, todėl nagrinėjamu atveju, kai prašymas pateikti informaciją buvo pateiktas 2019 m. gruodžio 19 d., o administravimo institucijai skirtas koregavimo laikotarpis prasidėjo 2020 m. rugsėjo 24 d., pagal Mokestinių procedūrų kodekso L.181-0 A straipsnį tą dieną jos veiksmų senaties terminas nebuvo pasibaigęs.

Galiausiai jis nurodo, kad pareiškėjo nurodytame sprendime Europos Sąjungos Teisingumo Teismas pripažino, kad buvo pažeista Sąjungos teisė, nes pagal nustatytą mechanizmą nebuvo senaties termino, o sankcijos ir baudos buvo neproporcingos, palyginti su sankcijomis ir baudomis, numatytomis už panašius pažeidimus. Jis teigia, kad, viena vertus, Bendrojo mokesčių kodekso 1649 A, 1649 AA ir 1649 AB straipsniuose numatytų teisinių pareigų nevykdymui, dėl kurio įgyvendinama ginčijama apmokestinimo tvarka, taikomos senaties taisyklės ir, kita vertus, už Bendrojo mokesčių kodekso 1649 A, 1649 AA ir 1649 AB straipsniuose numatytų teisinių pareigų neįvykdymą nagrinėjamu atveju netaikoma jokia sankcija, nes pagal numatytą mechanizmą siekiama tik nustatyti apmokestinimo bazę, o apmokestinimui 60 % tarifo mokesčių pagal Bendrojo mokesčių kodekso 755 straipsnį negali būti taikomi nei delspinigiai, nei mokesstinės sankcijos. Taigi iš to jis daro išvadą, kad Prancūzijoje nustatyta užsienyje esančių lėšų apmokestinimo tvarka užtikrinama teisinga pusiausvyra tarp Sąjungos teisėje numatytų pareigų vykdymo ir bendrojo intereso tikslo kovoti su tarptautiniu sukčiavimu mokesčių srityje.

12 <...>

13 <...> [su procesu susiję paaiškinimai]

MOTYVAI

A) Europos Sąjungos teisė

- 14 Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 63 straipsnio 1 dalyje nustatyta: „Pagal šiame skyriuje išdėstytas nuostatas uždraudžiami visi kapitalo judėjimo tarp valstybių narių ir tarp valstybių narių bei trečiųjų šalių apribojimai“.

Be to, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 65 straipsnyje nustatyta:

„1. 63 straipsnio nuostatos nepažeidžia valstybių narių teisės:

a) taikyti atitinkamas savo mokesčių įstatymų nuostatas, pagal kurias skiriami mokesčių mokėtojai dėl jų skirtingos padėties gyvenamosios vietos arba kapitalo investavimo vietos atžvilgiu;

b) imtis visų reikalingų priemonių, kad būtų užkirstas kelias nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimams, ypač apmokestinimo ir finansų įstaigų riziką ribojančios priežiūros srityje, arba nustatyti duomenų apie kapitalo judėjimą deklaravimo tvarką administravimo ar statistinės informacijos tikslais, arba imtis priemonių, pateisinamų viešosios tvarkos ar visuomenės saugumo požiūriu.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytos priemonės ir tvarka neturi sudaryti laisvo kapitalo judėjimo ir mokėjimų, kaip nustatyta 63 straipsnyje, savavališko diskriminavimo ar užslėpto apribojimo.“

- 15 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją kapitalo judėjimo apribojimai, kaip apibrėžta SESV 63 straipsnio 1 dalyje, apima valstybės narės nustatytas priemones, kurios gali atgrasyti, užkirsti kelią ar apriboti tos valstybės investuotojų galimybes investuoti kitose valstybėse (ESTT, 2000 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Komisija / Belgija*, C-478/98, 18 punktas; 2007 m. spalio 23 d. Sprendimo *Komisija / Vokietija*, C-112/05, 19 punktas; 2016 m. gegužės 26 d. Sprendimo *NN (L) International*, C-48/15, 44 punktas).
- 16 2019 m. spalio 23 d. Europos Komisija pareiškė ieškinį Europos Sąjungos Teisingumo Teisme, kuriame prašė pripažinti, kad Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų, kai numatė pareigos deklaruoti užsienyje esantį turtą ar teises užpildant „720 formą“ neįvykdymo pasekmes, kurios yra neproporcingos Ispanijos teisės aktais siekiamam tikslui.

Europos Komisija teigė, kad pagal Ispanijos Karalystėje nustatyta sistema:

– numatyta, jog neįvykdžius pareigos pateikti informaciją apie užsienyje esantį turtą ir teises arba pavėluotai pateikus „720 formą“ šis turtas kvalifikuojamas kaip „nepagrįstas kapitalo priaugis“, nesuteikiant galimybės remtis senatimi,

- pareigos pateikti informaciją apie užsienyje esantį turtą ir teises neįvykdymo arba pavėluoto „720 formos“ pateikimo atveju buvo skiriamos ne tik griežtesnės fiksuotos baudos nei sankcijos, numatytos pagal bendrą sankcijų už panašius pažeidimus sistemą, bet ir automatiškai proporcinga 150 proc. bauda.
- 17 2022 m. sausio 27 d. priimtame sprendime byloje C-788/19 Europos Sąjungos Teisingumo Teismas primena:
- būtinybė užtikrinti mokesčių kontrolės veiksmingumą ir kovoti su mokesčių vengimu ir sukčiavimu mokesčių srityje yra vienas iš privalomųjų bendrojo intereso pagrindų, galinčių pateisinti judėjimo laisvių apribojimą (be kita ko, 2009 m. birželio 11 d. Sprendimo *X ir Passenheim-van Schoot*, C-155/08 ir C-157/08, 45 ir 46 punktai; 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Halley*, C-132/10, 30 punktas),
 - dėl laisvo kapitalo judėjimo Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 65 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 63 straipsnio nuostatos nepažeidžia valstybių narių teisės imtis visų reikalingų priemonių, kad būtų užkirstas kelias nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimams, ypač apmokestinimo srityje,
 - vien tai, kad mokesčių mokėtojas rezidentas turi turto ar teisių už valstybės narės teritorijos ribų, negali būti pagrindas daryti bendrą prielaidą, kad jis vengia mokėti mokesčius ir juos slėpia (be kita ko, 2004 m. kovo 11 d. Sprendimo *Hughes de Lasteyrie du Saillant*, C-9/02, 51 punktas; 2013 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *K*, C-322/11, 60 punktas), todėl nuostata, pagal kurią sukčiavimo prezumpcija nustatoma tik remiantis joje numatytų sąlygų įvykdymu, nesuteikiant mokesčių mokėtojui jokios galimybės paneigti šią prezumpciją, iš esmės viršija tai, kas yra būtina kovos su mokesčių slėpimu ir vengimu tikslui pasiekti (be kita ko, 2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Itelcar*, C-282/12, 37 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija),
 - nors, nesant suderinimo Sąjungos teisėje, valstybės narės turi pasirinkti, jų manymu, tinkamas sankcijas tiesioginių mokesčių srityje reglamentuojančiuose nacionalinės teisės aktuose numatytų pareigų nevykdymo atveju, vis dėlto jos turi įgyvendinti savo kompetenciją laikydamosi šios teisės ir jos bendrųjų principų, taigi, ir proporcingumo principo (be kita ko, 2001 m. liepos 12 d. Sprendimo *Louloudakis*, C-262/99, 67 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija),
 - taikant pagrindinį teisinio saugumo reikalavimą valdžios institucijoms iš principo draudžiama neribotą laiką naudotis savo įgaliojimais, kad būtų nutraukta neteisėta padėtis (pagal analogiją konkurencijos srityje žr. 1972 m. liepos 14 d. Sprendimo *Geigy / Komisija*, 52/69, 21 punktą),
 - nors nacionalinės teisės aktų leidėjas gali nustatyti prailgintą senaties terminą mokesčių kontrolei užtikrinti ir kovoti su sukčiavimu ir mokesčių vengimu, susijusiu su užsienyje turimų lėšų slėpimu, su sąlyga, kad šis terminas neviršija to, kas būtina šiems tikslams pasiekti, atsižvelgiant į, be kita ko,

pasikeitimo informacija ir valstybių narių administracinio bendradarbiavimo mechanizmus (žr. 2009 m. birželio 11 d. Sprendimo *X ir Passenheim-van Schoot*, C-155/08 ir C-157/08, EU:C:2009:368, 66, 72 ir 73 punktus), taip negali būti nustatomas mechanizmas, kuriuo praktiškai neribotai būtų prailgintas laikotarpis, per kurį gali būti apmokestinama, arba atnaujinamas jau pasibaigęs senaties terminas.

- 18 Taigi Europos Sąjungos Teisingumo Teismas reikalauja laikytis proporcingumo tarp būtinybės užtikrinti laisvą kapitalo judėjimą tarp valstybių narių ir valstybių narių bei trečiųjų šalių, kaip numatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 63 straipsnyje, ir būtinybės užtikrinti mokesčių kontrolės veiksmingumą ir kovoti su mokesčių slėpimu ir vengimu.
- 19 Toje nagrinėtoje byloje Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nusprendė:
- numatydamą, kad pareigos pateikti informaciją apie užsienyje esantį turtą ir teises nevykdymas arba netinkamas ar pavėluotas jos įvykdymas lemia nedeklaruotų pajamų, atitinkančių šio turto vertę, kaip „nepagrįsto kapitalo prieaugio“, apmokestinimą, nesant galimybės praktiškai pasinaudoti senaties terminu,
 - už pareigos pateikti informaciją apie užsienyje esantį turtą ir teises neįvykdymą ar netinkamą ar pavėluotą įvykdymą numatydamą proporcingą 150 % dydžio mokesčio, apskaičiuoto nuo sumų, atitinkančių šio turto ar teisių vertę, baudą, kuri gali būti sumuojama su fiksuotomis baudomis, ir,
 - už pareigos pateikti informaciją apie užsienyje esantį turtą ir teises neįvykdymą ar netinkamą ar pavėluotą įvykdymą numatydamą fiksuotas baudas, kurių dydis neturi nieko bendra su sankcijomis, numatytomis už panašius pažeidimus išimtinai nacionaliniame kontekste ir kurių bendra suma nėra ribojama.

Ispanijos Karalystė neįvykdė išipareigojimų pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 63 straipsnį ir pagal EEE susitarimo 40 straipsnį.

B) Nacionalinė teisė ir jurisprudencija

- 20 Pagal Bendrojo mokesčių kodekso 1649 A straipsnio antrą pastraipą fiziniai asmenys, asociacijos, nekomercinės Prancūzijoje reziduojančios arba įsteigtos bendrovės kartu su pajamų ar pelno (nuostolių) deklaracija privalo deklaruoti užsienyje atidarytų, turimų, naudojamų ar uždarytų sąskaitų duomenis.

Mokestinių procedūrų kodekso L.23 C straipsnyje nustatyta, kad jeigu bent kartą per pastaruosius dešimt metų nebuvo įvykdyta Bendrojo mokesčių kodekso 1649 A straipsnio antroje pastraipoje numatyta pareiga, mokesčių administratorius, neatsižvelgdamas į asmeninės mokestinės padėties nagrinėjimo procedūrą, gali paprašyti fizinio asmens, kuriam taikoma ši pareiga, per 60 dienų

pateikti visą informaciją arba įrodymus apie sąskaitoje esančių ar gyvybės draudimo sutartyje nurodytų lėšų kilmę ir įgijimo būdus.

Jei asmuo nepakankamai atsakė į prašymus pateikti informaciją ar įrodymus, mokesčių administratorius išsiunčia jam oficialų pranešimą papildyti per 30 dienų savo atsakymą ir nurodo, kokios papildomos informacijos jis nori.

Pagal Mokestinių procedūrų kodekso L.71 straipsnį, nepateikus atsakymo arba pateikus nepakankamą atsakymą į L.23 C straipsnyje numatytus prašymus pateikti informaciją ar įrodymus per tame pačiame straipsnyje numatytą terminą, asmuo *ex officio* apmokestinamas Bendrojo mokesčių kodekso 755 straipsnyje nustatytomis sąlygomis, o jame nustatyta, kad lėšos, laikomos užsienyje esančioje sąskaitoje, kaip tai suprantama pagal 1649 A straipsnio antrą pastraipą, arba nurodytos užsienyje pasirašytoje kapitalizacijos ar to paties pobūdžio investavimo sutartyje, kaip tai suprantama pagal 1649 AA straipsnį, kurių kilmė ir įgijimo būdai nebuvo įrodyti pagal Mokestinių procedūrų kodekso L.23 C straipsnyje numatytą tvarką, laikomos, kol neįrodoma kitaip, neatlygintinai gauto turto, kuris, pasibaigus tame pačiame L.23 C straipsnyje numatytam terminui, apmokestinamas didžiausio tarifo, nurodyto 777 straipsnio 111 lentelėje, t. y. 60 % tarifo, taikomo dovanojimui tarp tolimesnių nei ketvirtojo laipsnio giminaičių ir tarp ne giminaičių, neatlygintinai gauto turto perleidimo mokesčiu.

Šis mokestis apskaičiuojamas pagal didžiausią mokesčių administratoriui žinomą sąskaitoje esančių ar sutartyje nurodytų lėšų vertę per dešimties metų laikotarpį iki Mokestinių procedūrų kodekso L.23 C straipsnyje numatyto prašymo pateikti informaciją ar įrodymus išsiuntimo, atėmus lėšų, kurių kilmė ir įgijimo būdai buvo įrodyti, vertę.

Mokestinių procedūrų kodekso L.181-0 A straipsnyje nustatyta, kad, taikant L.180 straipsnio pirmos pastraipos ir L.181 straipsnio išimtis, mokesčių administratoriaus teisė koreguoti, susijusi su juose nurodytais mokesčiais ir rinkliavomis, gali būti įgyvendinama iki dešimties metų, einančių po tų metų, kuriais įvyko šiais mokesčiais ar rinkliavomis apmokestinamasis įvykis, pabaigos, kai jie grindžiami Bendrojo mokesčių kodekso 1649 A, 1649 AA ir 1649 AB straipsniuose nurodytu turto ar teisėmis, išskyrus atvejus, kai su atitinkamu turto ar teisėmis susijusių mokesčių ar rinkliavų mokėjimo terminas buvo pakankamai atskleistas įregistruotame ar oficialiai pateiktame dokumente arba turto mokesčio atveju – to paties kodekso 982 straipsnyje minimoje deklaracijoje ir prieduose.

- 21 2020 m. gruodžio 16 d. priimtame sprendime *Cour de cassation* (Kasacinis Teismas) komercinių bylų kolegija pažymėjo, kad apmokestinamasis įvykis atitinka Mokestinių procedūrų kodekso L.23 C straipsnyje numatytų terminų pabaigos datą ir yra momentas, nuo kurio pradedamas skaičiuoti Mokestinių procedūrų kodekso L.181-0 A straipsnyje nustatytas dešimties metų senaties terminas (Com., 2020 m. gruodžio 16 d., Nr. 18-16.801).

- 22 <...>
- 23 <...> [nacionalinė jurisprudencija, susijusi su kartu aiškinamų Mokestinių procedūrų kodekso L.23 C straipsnio ir Bendrojo mokesčių kodekso 755 straipsnio nuostatų konstitucingumu]

C) Ginčui išspręsti reikalingi prejudiciniai klausimai

- 24 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad remdamasis minėtomis nuostatomis mokesčių mokėtojas gali paneigti prezumpciją, pagal kurią užsienyje turimos lėšos, nedeklaruotos pagal Mokestinių procedūrų kodekso L.23 C straipsnyje numatytą tvarką, kurių kilmė ir įgijimo būdai nebuvo įrodyti, pasibaigus numatytų pasikeitimų informacija su mokesčių administratoriumi procedūrai, [yra neatlygintinai gautas turtas, apmokestinamas didžiausio tarifo neatlygintinai gauto turto perleidimo mokesčiu], be to, jeigu mokesčių mokėtojas užginčija mokesčių administratoriaus atliktą įrodymų įvertinimą, teismas jį patikrina.
- 25 Be to, Mokestinių procedūrų kodekso L.23 C straipsnyje ir Bendrojo mokesčių kodekso 755 straipsnyje numatytu mechanizmu siekiama ne nubausti Prancūzijoje mokesčių tikslais reziduojantį ir užsienyje lėšų turintį mokesčių mokėtoją, kuris neįvykdė savo pareigos deklaruoti, pritaikant jam baudžiamąjį mokesčio tarifą, o nustatyti mokesčio bazę ir jį apskaičiuoti, dėl nepakankamo ginčijamų lėšų kilmės ir įgijimo būdų įrodymo pritaikant didžiausią bendrąjį neatlygintinai perleidžiamo turto mokesčio tarifą.
- 26 Už ginčijamos deklaravimo pareigos neįvykdymą taip pat skiriama Bendrojo mokesčių kodekso 1736 straipsnio IV dalyje arba to paties kodekso 1766 straipsnyje numatyta bauda (po 1 500 EUR už kiekvieną nedeklaruotą sąskaitą ar išankstinį mokėjimą, kuri padidinama iki 10 000 EUR, jei sąskaita yra valstybėje ar teritorijoje, kuri su Prancūzija nėra sudariusi sutarties dėl administracinio bendradarbiavimo kovojant su mokesčių slėpimu ir vengimu, suteikiančios galimybę susipažinti su banko duomenimis).
- 27 Šie įvairūs aspektai neleidžia pateikti tokių prieštaravimų dėl Prancūzijoje taikomo mechanizmo, kokie buvo pateikti dėl Ispanijos Karalystėje nustatytos sistemos, dėl kurios 2022 m. sausio 27 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priėmė sprendimą (ESTT, 2022 m. sausio 27 d., byla C-788/19).
- 28 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas pažymi, kad teisės aktų leidėjas yra nustatęs ilgesnį dešimties metų senaties terminą, nukrypstantį nuo bendrosios teisės nuostatų, kuris, nors dėl savo trukmės neatrodo viršijantis tai, kas būtina nustatytiems tikslams pasiekti, suteikia administravimo institucijoms galimybę, atskaitos tašku laikant Mokestinių procedūrų kodekso L.23 C straipsnyje numatytų terminų pabaigą, kitaip tariant, momentą, nesusijusį su užsienyje turimų lėšų įgijimo data ir su metais, kuriais šios lėšos turėjo būti apmokestintos įprasta tvarka, prašyti mokesčių mokėtojo įrodyti minėtų lėšų kilmę ir įgijimo būdus, įskaitant atvejus, kai jas įgijo nuosavybės teise daugiau nei prieš

dešimt metų iki Mokestinių procedūrų kodekso L.23 C straipsnyje numatytos tvarkos taikymo, t. y. laikotarpio, kurio senaties terminas suėjęs ir kurio trukmė yra neribota.

Taigi jam kyla klausimas dėl šio mechanizmo nulemta senaties termino netaikymo poveikio Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 63 straipsnyje garantuojamam laisvo kapitalo judėjimo principui, kaip jį išaiškino Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, be kita ko, savo sprendime, priimtame 2022 m. sausio 27 d. (ESTT, 2022 m. sausio 27 d., byla C-788/19).

- 29 Vadinasi, teismas turi pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos klausimus:

<...> [rezoliucinėje dalyje išdėstytų klausimų tekstas]

REMDAMASIS ŠIAIS MOTYVAIS,

Teismas, <...> [su procesu susijęs paaiškinimas],

atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį,

prašo Europos Sąjungos Teisingumo Teismo priimti sprendimą dėl šių prejudicinių klausimų:

1 klausimas: Ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 63 straipsnyje įtvirtintą laisvo kapitalo judėjimo principą reikia aiškinti taip, kad pagal jį leidžiama remiantis Bendrojo mokesčių kodekso 755 straipsniu *ex officio* apmokestinti užsienyje turimas lėšas, kurios nebuvo deklaruotos pagal Mokestinių procedūrų kodekso L.23 C straipsnyje numatytą procedūrą ir kurių kilmė bei įgijimo būdai nebuvo įrodyti, nors tuo atveju, kai mokesčių mokėtojas įrodo, kad šios lėšos buvo įgytos nuosavybės teise laikotarpiu, kurio senaties terminas suėjęs, senaties terminas netaikomas?

2 klausimas: Jei atsakymas į šį klausimą būtų neigiamas, ar iš to darytina išvada, kad bet kokia minėtomis nuostatomis grindžiama koregavimo procedūra turi būti panaikinta, net jei mokesčių administratoriaus tikrinamu atveju neatsiranda jokio senaties termino netaikymo poveikio?

<...> [bylos nagrinėjimo sustabdymas, su procesu susiję paaiškinimai]